

10 stembre 1951

UAB Calc/0320

V. CALDÉS ARÚS

BALMES, 119, 3.º 1.ª - TEL. 83467

BARCELONA

Estimadíssims fills:

Universitat Autònoma de Barcelona

Corresponc a la vostra del 27 del passat, seguint la bona costuma d'escriure-us setmanalment, ara, però, amb el pretext de contestar una carta passadorament llarga. Avui inauguro el fer-ho en dilluns, puix els dissabtes els tinc molt atrafegats.

Dissortadament de Mèxic a Barcelona el recorregut postal no es tan diligenciat com al invers. Mentre em dius que has rebut una lletra meva ~~amb~~ en tres dies, la vostra n'ha estat 8. Es possible que dos, almenys, s'hagin perdut per culpa de la portera de casa que en una ocasió, fa alguns anys, ens tingué entretingut un telegrama vostre un parell de mesos, creguda de que era un "prospeto", com si els prospectes no ens interessin gens.

La mare ha estat molt contenta de tot el que dieu en esment a la seva projectada visita a Mèxic. Encara que es frustrí - i hi han mes probabilitats de que sigui així que el contrari - el sol fet de llegir tot el que li dieu ja paga el somni. Ens passa que el desig de poguer-vos abraçar, de conèixer uns nets que tant estimem, de normalitzar la nostra llar dispersada per culpes alienes, fa somniar molt i la realitat, ben dura per cert, quan ens obliga a tocar de peus a terra, ens fa adonar que els desigs ~~son quimeres i les quimeres~~ no son sino quimeres i les quimeres il.lusions irrealitzables. L'haver-vos-en parlat, però, ha donat motiu a les vostres carinyoses expansions, que ja ens han fet un gran bé. Per la mare, tan difícil d'aconhortar, n'he estat molt content.

Ahir fou la festa Major de Bellaterra. Entre altres festes es celebrà un partit de fútbol infantil, guanyat pel Bellaterra. En Joan hi jugà de defensa. No es pas que sigui un gran aficionat a aquest joc. Però un cop a l'any, entre els amics d'estiu, l'ha entusiasmada.

No he pogut veure a en Janés. Es possible que ens poguem entrevistar aquesta setmana. Ja et parlaré de l'assumpte, doncs, en una pròxima. Si el cas ho exigís, no esperaria al dilluns que ve, sino que escriuria tot seguit.

Ara en Triadu estiuja a can Toni Gros. Per cert que ho he sapigut per "Destino", que en parla aquesta setmana. Si entre aquests dies no en sabs res, digam'ho i jo li escriuria així que retorni.

Rosa: La mare vol escriure't i cada vegada que li dic que jo ja ho he i desde Barcelona, te pena perquè no ha tingut l'avinentosa de posar- a la carta unes ratlles especials de la seva propia ma. L'estança a Bellaterra li dona mes feina que no pas la de Barcelona. La casa es mes gran, es desviu per tenir-la polida, sempre està plena dels nebots, -que estimem com a fills- i no te lleure per res. Per altra banda jo escric sempre a Barcelona, i perquè la carta no es

UAB

retrassi la lliuro al correu tot seguit. Si me l'enduia a Bellaterra al mi-
llor es retrassaria dos o tres dies. Sempre, però, parlem de tu i dels meus
i del Pere i molt mes encara amb motiu de la carta que contesto, que tan
lles coses li dieu per quan "vingui a Mèxic". Si no fos per deixar-nos a nos
tres estic segur que es decidiria, però quan s'adona de la falta que ens fa-
ria se li desvaneix el somni i pensa que, tant mateix, seria preferible que
coses es desenrotllessin de manera que fossiu vosaltres els que us decidissiu
a repatriar-vos. En fi, serà el que Déu vulgui. Que no s'apagui, almenys, el
caliu de les vostres paraules que ens ajuda a suportar aquesta pena tan gran.

L'estiueig -que per altra banda em conve molt- m'endarrereix de mol-
coses. L'anar i venir a diari de Bellaterra, encara que el cami es curt -40
nuds de tren i bones i freqüents comunicacions- fa perdre, tantmateix, molt
temps. Espero que el mes vinent, reinstal.lats a Barcelona, podré escriure me-
llarg i també podrà escriure-us la mare.

Sapiguen, però, que no ens cansem mai de parlar de vosaltres i dels
petits i per les entremaliadures que ens conteu d'en Raimon i de la Glòria ja
ens pensem conèixer, sobretot perquè responen plenament a la expressió dels
retrats que duc sempre amb mi com una de les mes agradoses companyies.